

Arrest

nr. 124 218 van 20 mei 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing 17 september 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 15 oktober 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaten D. VAN DEN EYNDE en M. LAMS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 april 2013 dient de verzoekende partij die verklaart van Poolse nationaliteit te zijn een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in, als echtgenote van een Belgisch onderdaan.

Op 17 september 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt:

"In uitvoering van artikel 51, §2, 2de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een

verklaring van inschrijving, die op 09/04/2013 werd ingediend door:

Naam:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze niet toereikend zijn. De Belgische onderdaan legt een bewijs van zijn pensioen voor. Voor de maand december 2011 ontving hij € 1.095.17 en voor de maand januari 2012 was dat € 1.107.40. Hieruit blijkt dat de bestaansmiddelen van de Belgische onderdaan niet voldoende toereikend zijn zoals vereist door artikel 14, §1, 3° van de wet van 26.05.2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Er is immers niet voldaan aan de voorwaarde van 120% van dit vermelde bedrag. Gezien hieraan niet voldaan werd dient er een analyse van de behoeften uitgevoerd te worden. Gezien uit het voorgelegde huurcontract blijkt dat de huurprijs maandelijks € 650 bedraagt, wat een zeer aanzienlijk aandeel is van de aangetoonde maandelijkse bestaansmiddelen, kan op basis van de beschikbare gegevens niet ugesloten worden dat zowel de Belgische onderdaan, als betrokkene die bij hem komt samenleven, ten laste zullen vallen van het sociale bijstandstelsel. De kosten inzake woonst bedragen meer dan de helft van de inkomsten van de Belgische onderdaan.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis Art 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstreken. "

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota de exceptie op van onontvankelijkheid van het beroep in toepassing van artikel 39/69, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

2.2. Het verzoekschrift luidt:

"Aangezien aan ondergetekende op 25/9/13 door de Burgermeester van Aalst Dhr D'H. C. kennis werd gegeven van de beslissing van 17/09/13 van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie houdende de weigering van de aanvraag voor een verklaring tot inschrijving van verzoekster met het bevel om het grondgebied te verlaten;

Dat als reden werd vermeld dat niet aan de voorwaarden werd voldaan om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Dat werd gesteld dat de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg (de echtgenoot de heer D'H.A. 19/01/48) niet toereikend zouden zijn. Er wordt verwezen naar de inkomsten- bewijzen van 12/11 en 1/12 respectievelijk 1095,17€ en 1107,40€ zijnde de pensioenuitbetalingen in hoofde van de heer D'H..

Dat op basis van deze inkomensgegevens de vereiste inkomensratio niet werd bereikt.

Dat evenwel geen rekening werd gehouden met het gegeven dat de heer D'H. A. op heden een uitkering ontvangt van 1327,11€ (zie bijlage)

Dat de heer D'H. ook een inkomen genereert van 669,98€ zijnde een deeltijdse tewerkstelling in de slagerij dewelke hij vroeger uitbaatte en nu werd overgenomen door diens zoon.

De heer D'H. verhuurt ook een garage waar hij 50€ per maand ontvangt.

Daarnaast heeft de heer D'H. na diens echtscheiding en de verkoop van de echtelijke woonst in Aalst, (...), een aardige spaarcent aan de kant staan.

Dat de heer D'H. voldoende inkomsten genereert in de zin van de wettelijke bepalingen terzake om diens echtgenote, zijnde verzoekster, mee te kunnen onderhouden.

Dat rekening houdende met deze elementen verzoekster wel degelijk aan de wettelijke vereisten voldoet en de weigeringbeslissing dient te worden vernietigd;"

2.3. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590). De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist immers dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden (RvS 2 maart 2007, nr. 168 403; RvS 8 januari 2007, nr. 166 392; RvS 29 november 2006, nr.165 291).

In casu ontbreekt de aanduiding van de rechtsregel die de verzoekende partij als geschonden acht. Ter terechtzitting hierop gewezen beperkt de verzoekende partij zich tot het verwijzen naar het verzoekschrift.

Bij gebreke van een middel is het beroep bijgevolg onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN